

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความคงทน
ในการจำคำศัพท์โดยใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
DEVELOPMENT OF ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT AND
VOCABULARY RETENTION USING ACTIVITY-BASED LEARNING
FOR MATTHAYOMSUKSA 1 STUDENTS

¹สุรีฉาย นราสงค์ และ ²สุดคณิง นฤพนธ์จิรกุล
¹Sureechay Narasong and ²Sudkanung Naruponjirakul

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ประเทศไทย
Dhurakij Pundit University, Thailand.

¹625161030014@dpu.ac.th

Received July 12, 2021; Revised October 9, 2021; Accepted November 20, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (2) ศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ (3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี จำนวน 44 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ

¹ นักศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

² อาจารย์ ดร. หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

การทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานแตกต่างจากเรียนผ่านไปแล้วเป็นเวลา 14 วันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ, ความคงทนในการจำคำศัพท์, การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน

Abstract

This research aimed to (1) compare the English learning achievement of Matthayomsuksa 1 students before and after learning through the activity-based learning, (2) study the English vocabulary retention of Matthayomsuksa 1 students, and (3) study the students' satisfaction towards the instruction using the activity-based learning. The samples used in the research were 44 students from Matthayomsuksa 1 at Suankularb Wittayalai Nonthaburi School. A simple random sampling method was used. The research instruments included the English language learning lesson plans, the English achievement test, the English vocabulary test, and the questionnaire on the students' satisfaction towards the instruction using the activity-based learning. Statistics used to analyze data included mean scores, standard deviation, and t-test. The findings revealed that: 1) the posttest scores of the English achievement test of Matthayomsuksa 1 students after learning through the activity-based learning were higher than the pretest scores at a statistical significance level of 0.05, 2) there was a difference between the scores of the English vocabulary and those after learning through 14 days at a statistical significance level of 0.05, 3) the students' satisfaction towards the instruction using the activity-based learning was at a high level.

Keywords : English learning achievement, Vocabulary retention, Activity-based learning

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ โดยกำหนดเป็นนโยบายที่ส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษมาโดยตลอด เช่น นโยบาย 5 ประการของกระทรวงศึกษาธิการ ในการดำเนินงานตามปฏิญญาอาเซียนด้านการศึกษา เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการอาเซียนด้าน การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ นโยบายที่ 2 กำหนดไว้ว่า การพัฒนาศักยภาพของ นักเรียนนักศึกษาและประชาชนให้มีทักษะที่เหมาะสม เพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ ประชาคมอาเซียน เช่น ความรู้ภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะ และความชำนาญ ที่สอดคล้องกับการปรับตัวและการเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม และการ เพิ่มโอกาสในการทำงานของประชาชน นอกจากนี้ หลักสูตรแกนกลางทางการศึกษาขั้น พื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสาระที่สำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหา ความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชน โลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตร ไมตรีและร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อสื่อสาร ได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาสำคัญและได้บรรจุไว้ใน หลักสูตรมาเป็นระยะเวลาช้านาน และคนไทยได้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่วัยเยาว์แต่ ความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยยังอยู่ในระดับต่ำกว่านานาประเทศ ซึ่ง Phillips (2008) ได้กล่าวไว้ว่า จากประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบปัญหาในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ คือ นักเรียนส่วนมากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ ซึ่ง สาเหตุหนึ่งคือ การขาดความรู้ทางด้านคำศัพท์ นักเรียนมีความรู้ทางด้านคำศัพท์น้อยไม่ เพียงพอต่อการสื่อสารเท่าที่ควร สาเหตุหลักของการที่เป็นผลให้ระดับทักษะในการเรียนรู้ คำศัพท์ของผู้เรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำมาก เนื่องมาจากผู้เรียนไม่สามารถอ่านคำศัพท์ใน บทเรียนและไม่สามารถแปลความหมายคำศัพท์ได้ ซึ่งทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษา ภาษาอังกฤษต่ำ ดังที่ Donkaewbua (2015) ที่ได้กล่าวว่า การไม่รู้ภาษาอังกฤษเท่ากับว่าไม่มีเครื่องมือ ในการแสวงหาความรู้ ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีย่อมมีโอกาสมากกว่าในด้าน การศึกษา และการประกอบอาชีพ นอกจากนี้จากการศึกษาของฤทัย กองทอง (2558) เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนด้วยกิจกรรมเพลง พบว่า

นักเรียนในระดับมัธยมศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ สาเหตุมาจากนักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่ออก สะกดคำศัพท์ เขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง ไม่รู้ความหมาย ของคำศัพท์ เช่นเดียวกับการศึกษาของนิศาชล ประทีปทอง (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการบูรณาการ วิดีทัศน์จากรายการคริส ดีลิเวอรี กับการเรียนการสอนที่มีต่อความรู้และความคงทนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการนำคำศัพท์ไปใช้ค่อนข้างมาก เช่น ไม่สามารถจำความหมาย คำศัพท์ได้นานและไม่สามารถนำคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วกลับมาใช้ได้ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ค้นคว้าหาวิธีแก้ปัญหาดังกล่าว พบว่าแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และการสอนคำศัพท์ให้มีประสิทธิภาพคือการจัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะเน้นกระบวนการเรียนรู้เพื่อเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกและกำหนดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม สื่อการสอน และนวัตกรรมที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นการฝึกทักษะจากการเรียนรู้จากกิจกรรม หรือที่เรียกว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-based Learning)

การเรียนการสอนซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอย่างมากในปัจจุบันก็คือ การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานตามแนวคิดแบบ Constructivism ที่มุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งจะเน้นการสอนที่จะไม่เน้นให้ผู้เรียนท่องจำ แต่จะเน้นให้ผู้รู้จักคิดวิเคราะห์และเรียนรู้จากกิจกรรมที่ได้ทำจริง ซึ่งผู้เรียนจะสามารถจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ดีกว่าการท่องจำ รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน หรือการเรียนการสอนแบบส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแนวคิดที่แตกต่างจากการเรียนรู้แบบเดิมคือ ความรู้จากผู้สอนสู่ผู้เรียนโดยตรง เป็นการให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งถือว่าการเรียนรู้แบบเชิงรุก อีกทั้งยังได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า เป็นการพัฒนาศักยภาพทางสมอง การคิดแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ จะทำให้ผู้เรียนจะสามารถจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ดีกว่าการท่องจำ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะที่คงทนยั่งยืนยาวนาน (McGrath & MacEwan, 2011)

จากสภาพการณ์ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความคงทนในการจำคำศัพท์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบ One Group Pretest Posttest Design ศึกษากลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว มีการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง มีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี จำนวน 15 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 509 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน ได้แก่ ห้อง 1/5 มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 44 คน ได้กลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย ซึ่งโรงเรียนทุกโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรีมีโอกาสถูกเลือกเท่าๆ กัน ด้วยวิธีการจับฉลาก เมื่อได้โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างดำเนินการเลือกห้องเรียนกลุ่มตัวอย่างและทุกๆ ห้องเรียนมีโอกาสถูกเลือกเท่าๆ กัน ด้วยวิธีการจับฉลาก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 15 ชั่วโมง โดยมีผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 4.97 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

2.2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบจำนวน 30 ข้อ ผลการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.45-0.77 อำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง 0.43 - 0.87 และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

2.3 แบบทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบจำนวน 20 ข้อ ผลการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.45-0.70 อำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง 0.48 – 0.80 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งฉบับ เท่ากับ 0.94

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม เป็นฐาน ประกอบด้วยประเด็นประเมิน 4 ประเด็น ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลและด้านประโยชน์ ที่ได้รับ ลักษณะของรูปแบบการประเมินเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2560)

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถิติ t-test แบบ Dependent samples

3.2 เปรียบเทียบความคงทนในการจำคำศัพท์หลังเรียนและเมื่อเรียนผ่านไปแล้วเป็นเวลา 14 วัน ด้วยสถิติ t-test แบบ Dependent samples

3.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความคงทนในการจำคำศัพท์โดยใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน แสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน

ผลสัมฤทธิ์	n	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	df	t	p
ก่อนเรียน	44	30	15.64	1.40	43	31.59*	.000
หลังเรียน	44	30	23.59	2.23			

*p < .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเท่ากับ 15.64 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.40 และ

หลังเรียนเท่ากับ 23.59 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.23 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเปรียบเทียบความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานและเมื่อเรียนผ่านไปแล้วเป็นเวลา 14 วัน

คะแนนคำศัพท์	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	df	t	p
หลังเรียน	44	20	14.07	1.82	43	7.62*	.000
เรียนผ่านไป 14 วัน	44	20	12.80	1.98			

*p < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนคำศัพท์หลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเท่ากับ 14.07 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.82 และเมื่อเรียนผ่านไปแล้วเป็นเวลา 14 วัน เท่ากับ 12.80 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.98 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนคำศัพท์ภาษาอังกฤษแล้วพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าเมื่อเรียนผ่านไปแล้ว 14 วันนักเรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ลดลง

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (n = 44)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านผู้สอน	4.45	0.55	มาก
1. ครูมีความรู้ในวิชาที่สอน	4.41	0.54	มาก
2. ครูมีการเตรียมความพร้อมในการทำกิจกรรม	4.41	0.62	มาก
3. ครูสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.50	มากที่สุด

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
4. ครูให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนพบปัญหาหรือร้องขอ	4.36	0.53	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.52	0.51	มากที่สุด
5. กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ	4.52	0.55	มากที่สุด
6. กิจกรรมมีความหลากหลายและส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษ	4.64	0.49	มากที่สุด
7. กิจกรรมช่วยให้เรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น	4.36	0.49	มาก
8. กิจกรรมน่าสนใจ เสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการเรียน และทำให้รู้สึกอยากเรียน	4.55	0.50	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล	4.36	0.50	มาก
9. วิธีการวัดและประเมินผลมีความหลากหลายและเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	4.07	0.50	มาก
10. การวัดและประเมินผลมีความยุติธรรมและชัดเจน	4.64	0.49	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.56	0.50	มากที่สุด
11. การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ	4.57	0.50	มากที่สุด
12. การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานช่วยให้จดจำคำศัพท์และสามารถนำไปใช้ได้หลังจากเรียนไปแล้ว	4.55	0.50	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยทุกรายการ	4.47	0.52	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในภาพรวมเท่ากับ 4.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.50) ลำดับต่อมาคือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.51) ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.55) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.50)

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความคงทนในการจำคำศัพท์โดยใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยและมีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 แสดงว่าการ

เรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งคะแนนหลังเรียนเกิดจากการที่นักเรียนเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรมที่หลากหลาย จากการเรียนรู้ที่ได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมส่งผลให้คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนนั้นอาจจะมีสาเหตุหลายประการ ประการแรก คือ การสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์และกระบวนการในการสร้างความรู้หรือเกิดจากการลงมือกระทำโดยผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Awasthi (2014) ที่อธิบายไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมฐานเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้รวมไปถึงทักษะที่ได้มาจากการทำกิจกรรมและการลงมือปฏิบัติของผู้เรียน ประการต่อมา คือ การเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสร้างแรงจูงใจในการเรียนกระตุ้นความสนใจและมีส่วนร่วมในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Okwudishu (2011) ที่กล่าวว่าจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้แนะนำและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ กำกับดูแลชั้นเรียนและควบคุมการจัดกิจกรรมให้นักเรียนในขณะปฏิบัติกิจกรรมและแนะแนวทางการเรียนรู้ของนักเรียนไปยังจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้นั้น ๆ ประการสุดท้าย คือ การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นการเน้นกิจกรรมที่หลากหลายโดยเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับทิตินา แชมมณี (2557) ได้อธิบายไว้ว่า การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมกลุ่ม สามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่ การใช้เกม บทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง และการใช้กลุ่มย่อยในการสอนหรือการเรียนแบบกลุ่มย่อย ซึ่งในแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรมหลากหลาย ดังปรากฏในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

ขั้นกิจกรรมเสริมคำศัพท์และขยายวงคำศัพท์เพื่อให้นักเรียนทำกิจกรรมในการฝึกและจดจำคำศัพท์การทำกิจกรรมร่วมกันทำให้นักเรียนร่วมมือกันค้นคว้าหาคำศัพท์ และสามารถขยายวงคำศัพท์ได้ดีกว่าการท่องจำคนเดียว

ขั้นกิจกรรมเสริมทักษะภาษา เป็นขั้นที่นักเรียนทำกิจกรรมคู่หรือกลุ่มจากแบบฝึกหัดที่ครูมอบหมายหรือจากเกมที่ครูกำหนดให้ จากนั้นนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ด้านภาษาที่ได้จากการทำกิจกรรมโดยไม่ต้องรอให้ครูสอนเพียงอย่างเดียว ทำให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านภาษา

ขั้นใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นขั้นที่นักเรียนใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน หรือเขียนเพื่อทำกิจกรรมตามสถานการณ์ที่ครูมอบหมาย โดยนักเรียนจะต้องใช้คำศัพท์และความรู้ด้านภาษาจากขั้นก่อนหน้ามาประกอบด้วย กิจกรรมในขั้นตอนนี้เป็นกิจกรรมคู่หรือกลุ่มโดยนักเรียนยังต้องร่วมมือกันทำงาน และครูทำหน้าที่ช่วยเหลือและให้ผลสะท้อนกลับ

2. ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน พบว่า นักเรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน ($\bar{x} = 14.07$, $S.D. = 1.82$) และเมื่อเรียน

ผ่านไปแล้ว 14 วัน ($\bar{x} = 12.80$, S.D. = 1.98) แตกต่างอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าผู้เรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ลดลงซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะธรรมชาติของการจำสามารถลดลงได้ ตามที่นूरดิน ตาเห (2563) อธิบายไว้ว่า ความคงทนในการเรียนรู้ คือ ความความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว หลังจากผ่านช่วงระยะเวลาหนึ่งซึ่งความคงทนทางการเรียนรู้คือการจำ อีกทั้ง สมวดี ไชยเวช (2556) ที่ได้อธิบายไว้ว่า ระบบความจำของคนเราสามารถแยกออกเป็น 3 ระบบ คือ ความจำการรู้สึกสัมผัส ความจำระยะสั้น และความจำระยะยาว ซึ่งผู้เรียนอาจจะเรียนรู้ คำศัพท์ใหม่และจดจำอยู่ในระบบของความจำระยะสั้น คือความจำที่เกิดหลังจากเกิดการรับรู้ เมื่อข้อมูลที่ได้เรียนมาผ่านเข้าสู่ความจำการรู้สึกสัมผัสก็จะเข้าไปสู่ความจำระยะสั้นทันที แต่เป็นเวลาที่จำกัด โดยปกติความจำระยะสั้นใช้สำหรับการจำชั่วคราวเพื่อประโยชน์ในขณะ ที่สื่อสาร บางครั้งถูกเรียกว่า ความจำขณะทำงาน (Working Memory) เพราะเป็นความจำ เกี่ยวกับสิ่งที่กำลังใช้ เช่น การจำหมายเลขโทรศัพท์ เราจำได้นานเพียงขณะการปฏิบัติการ โทรศัพท์เท่านั้น หากต้องใช้ใหม่ก็ต้องเปิดหาใหม่อีก หากไม่ได้มีการใช้ข้อมูลความจำนั้นอย่าง สม่าเสมอ ก็จะเกิดอาการลืม การลืมอย่างรวดเร็วในระหว่างความจำระยะสั้นเป็นธรรมชาติ อย่างหนึ่งจึงเป็นสาเหตุที่นักเรียนลืมคำศัพท์ที่ได้เรียนไปในช่วงระยะสองสัปดาห์ นอกจากนี้ ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ลดลง สอดคล้อง กับงานวิจัยของจิราพร สุขกรง (2553) ที่ทำการวัดความคงทนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมและการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่าคะแนนความ คงทนทางการเรียนรู้คำศัพท์ลดลง (ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ($\bar{x} = 55.13$, S.D. = 10.19 และเมื่อ ผ่านไป 14 วัน ($\bar{x} = 50.19$, S.D. = 10.73) นอกจากนี้ ความจำคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่าง ลดลงอาจจะเนื่องมาจากวงคำศัพท์ที่เรียนนั้นเป็นเรื่องไกลตัว เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับประเทศ เชื้อชาติ ภาษา กีฬาจากทั่วโลก และคำศัพท์ชนิดอื่นๆ ที่เกี่ยวกับบริบทของสหราชอาณาจักร เพื่อให้สอดคล้องกับตัวชีวิตและสาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงทำให้ ความสนใจในคำศัพท์และโอกาสในการใช้คำศัพท์เหล่านั้นมีไม่มากพอและขาดความ สม่าเสมอ สอดคล้องกับแนวคิดของ Dale et al. (1999) และแสงระวี ดอนแก้วบัว (2558) ที่ ระบุว่า การสอนคำศัพท์ที่ถูกต้องนั้นต้องเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์กับการใช้ในบริบท จริง คำศัพท์นั้นควรเป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนและเป็นคำศัพท์ที่ เจ้าของภาษาใช้เพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง จึงจำเป็นที่เราต้องใส่ใจ ทบทวน เพื่อความคงทน ในการเรียนรู้หรือความจำคำศัพท์นั้น ๆ

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความพึงพอใจของ นักเรียนรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ตามด้วยด้านกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านผู้สอน อยู่ใน

ระดับมาก และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเป็นฐาน ได้มุ่งเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ และเรียนรู้ด้วยตนเองโดยครูผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้แนะนำและอำนวยความสะดวก โดยในการจัดการเรียนรู้ทุกคาบเรียน ผู้เรียนจะได้มีการทำกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมเกมเติม, กิจกรรมบัตรคำ, กิจกรรมบทบาทสมมติ, เกม ODD ONE OUT (หาคำที่ต่างจากพวก) เป็นต้น จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ Ayotola and Ishola (2013) ได้อธิบายว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานมีพื้นฐานมาจากการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเชื่อว่าการสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเองจะทำให้การเรียนรู้มีความหมาย และมีประสิทธิภาพมากกว่าการป้อนความรู้ให้กับผู้เรียน การเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานจะช่วยให้ผู้เรียนกล้าลงมือปฏิบัติ กล้าคิดและกล้าแสดงออก สามารถค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ผ่านการสังเกต การทดลองและการลงมือทำ โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะแนวทางในการเรียนรู้และยังสามารถให้ผู้เรียนรู้สึกมีความสุขและตื่นตัวในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Buehl (2001) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปจากเดิม คือ การนำผู้เรียนออกมาจากตารางเรียน เปลี่ยนจากการให้ผู้เรียนนั่งเรียนเพียงอย่างเดียวเป็นกิจกรรมที่ปฏิสัมพันธ์หรือกิจกรรมเชิงรุก บางกิจกรรมนำผู้เรียนไปจัดประสบการณ์เรียนรู้นอกชั้นเรียน บางกิจกรรมเป็นการนำผู้เรียนออกจากกฎ ทฤษฎี หรือเนื้อหาในบทเรียนนอกเหนือจากสิ่งที่คิดไว้หรือข้อมูลสำเร็จรูป โดยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐาน จะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมและทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำให้เกิดการเรียนรู้ของทุกคนในชั้นเรียน

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

จากการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความคงทนในการจำ คำศัพท์โดยใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผู้สอนควรเตรียมความพร้อม โดยการจัดสภาพแวดล้อม เตรียมสื่อการทำกิจกรรม การกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และควรอธิบายลักษณะของกิจกรรม กฎหรือกติกาที่จำเป็น และเป้าหมายของการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทราบ เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ

ผู้สอนควรวางแผนยืดหยุ่นเวลาในการทำกิจกรรม เนื่องจากกิจกรรมส่วนมากเป็นกิจกรรมกลุ่ม การยืดหยุ่นก็เพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาในการทำกิจกรรมมากขึ้น เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่าง

เต็มศักยภาพ และผู้สอนควรจัดกิจกรรมหรือจัดบริบทที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ใหม่มาเชื่อมโยงและใช้ในการสื่อสารจริง จะทำให้เกิดความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551) *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2551). *การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ คุรุสภา.
- จิราพร สุขทรง. (2553). *ผลสัมฤทธิ์ ความคงทนและเจตคติทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมและการสอนตามปกติ*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2560). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิศาชล ประทีปทอง. (2562). *ผลของการบูรณาการวิดิทัศน์จากรายการคริส ดีลีเวอรี กับการเรียนการสอนที่มีต่อความรู้และความคงทนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- นุรดิน ตาเห. (2563). *การพัฒนาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยการใช้บัตรคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านช่องแมว อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี*. ยะลา: มหาวิทยาลัยฟาฏอนี.
- ฤทัย กองทอง. (2558). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนด้วยกิจกรรมเพลง*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมวดี ไชยเวช. (2556). *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับความจำของมนุษย์*. นครปฐม: ภูมิการพิมพ์.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Awasthi, D. (2014). *Activity- based Learning Methodology can bring improvement in quality of education in India. Global Journal for Research Analysis*. 3, 642-661.

- Ayotola, A., & Ishola, A. (2013). *Preparation of Primary Teachers in Pupil-Centered Activity- Based Mathematics Instructions and Its Model*. Proceeding In 1st Annual International Interdisciplinary Conference. Azores, Portugal.
- Buehl, D. (2001). *Classroom strategies for interactive learning*. Newark, DE: International Reading Association.
- Dale, Edgar and et al. (1999). *Techniques of Teaching Vocabulary*. Rotterdam: Field Educational Publication Incorporated.
- Donkaewbua, S. (2015). *Linguistics for English teachers*. Bangkok: Chulalongkorn University.
- McGrath, J. R., & MacEwan, G. (2011). *Linking pedagogical practices of activity based teaching*. *The International Journal of Interdisciplinary Social Sciences*, 6, 261-274.
- Okwudishu, A. U. (2011). *Trainer guide to the use of manual of the best practices and methods of facilitating in basic literacy programme*. A lead paper presented during a workshop on developing Manual of Best Practices at Enugu, Nigeria.
- Phillips, D. (2008). *Longman preparation course for the TOEFL test: iBT listening*. New York: Pearson Education.

